Ч. 164. Субота 3 серпня (21 липня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Положене в Хорватиї.— Альбаньска ворохобня.— З Туреччини.

З кругів хорватско-дальматиньских послів довідує ся Zeit, що міродатні чинники порішили вже остаточно справу усуненя з уряду королівского комісаря Цувая і іменованя нового хорватского бана, котрим буде правдоподібно ґраф Теодор Пеячевіч. Цувай одержить відпустку, як то стало ся в своїм часї з баном Томашічем і з сеї відпустки більше вже не верне на сьвій уряд.

В доповненю сеї звістки одержуе Zeit такі інформациї з Загребу: Вістка про уступлене Цувая є радше бажанем опозицийних елементів, як фактичним станом річи. Виїмковий стан в Хорватиї є лише переходовий. У Відни роблено поважні заходи, аби іменувати Цувая баном Хорватиї, але сей плян не можна було перевести в діло. Поки не прийде до порозуміня між хорватскими партиями і до сотвореня компромісової плятформи, доти не може бути мови о зміні правліня, о іменованю нового бана і нових виборах.

Хоть ситуация в Хорватиї поправила ся, до оконечного порозуміня міродатних чинників далеко. Порішено до тепер лиш одно, що новий бан не може бути експонованою політичною личностию, бо готові вернути ся знов ті самі конфлікти, котрі спричинили виїмковий стан в Хорватиї. З тої самої причини являє ся кандидатура Цувая на бана Хорватиї неімовірною, так само як і кандидатура ґрафа Пеячевіча.

Всї дотеперішні кандидатури стрічають ся до тепер з протестом або одної, або другої сторони. Супротив того не може бути навіть бесіди о зміні напряму правліня в Хорватиї, правдоподібно аж до осени.

Проводирі альбаньскої ворохобні зажадали від турецкого правительства найширшої автономії Альбанії в формі републики, мотивуючи се тим, що така нова держава вийшла би Туреччині лиш на добро. Ситуация поки що незмінена. Альбаньскі ворохобники обсаджують нові позициї, а правительственні войска приставть масово до ворохобників. Альбанцї в Приштині зажадали від правительства безпроволочного розвязаня парляменту, инакше помашерують на Скопле.

Депутация Альбанців, зложена з 250 делеґатів і 4 офіцирів, передала комісиї в Приштині жаданя Альбанців вілєту Косово і дала кабінетови 48 инний реченець розвязаня парляменту; инакше Альбанцї розпічнуть акцию, аби поперти свої жаданя. Що-до инших жадань по думцї делеґатів, порозуміне легке.

Votum довіря, ухвалене турецким парляментом новому кабінетови було нічим иншим, як тяжкою неудачею молодотурецкого комітету. Бо проґрамова заява правительства була очевидною провокациею молодотурків, провокациею обчисленою на те, аби одержати votum недовіря, подати ся до димісиї і спричинити розвязане парляменту. А однако молодотурки ухвалили довіре кабінетови. Причиною того морального самоубийства парляменту було те, що молодотурки хотїли зискати на часї і розвязане парляменту як найдовше проволїчи. На передвчерашнім засїданю парляменту правительство знов спровокувало парлямент, бо проволікло з предложенем зміни VII. артикулу конституциї в тім напрямі, аби султан мав право розвязати парлямент. В часї дискусиї над тим предложенем прийшло до острої суперечки між великим везиром і президентом палати. Президент палати закричав: „Коли хочете нас викинути, то спровадьте баґнети“. Кабінет порішив остаточно розвязане парляменту і виставив ся у султана дозвіл на розвязане. Покищо зарядин далекоідучі средства обережности. Сильні войскові патрулї уставлено на улицях Константинополя, а ціла константинопольска залога стоїть у военній поготівлї. Правительство може приречи молодотуркам, що позволить їм аґітувати на свою проґраму, але за кожде нарушене спокою, буде строго карати.

З нагоди церковних торжеств в Римі, присьвячених памяти короля Гумберта, приїхало

---

5)

ПОРУЧНИК.

(З польского — Е. Оржешкової).

(Дальше).

Досить широкою дорогою, але наїженою корінями старих дерев, що творили сїть грубих і твердих грабів, звільна і тяжко посував ся табор, зложений з кількадесять возів, наповнених жовнірами. Перед кождим з жовнірів сторчав на поготівлю карабін з відкритим баґнетом. На першім возї їхали два хлопи мовчазливі і насуплені. Провідники по тих великих, повних доріг і доріжок темних лябіринтах лїсів. Страх, щедра нагорода, може якісь панавислі інстинкти, що будили ся під хвилю бурі, наче вітри умістили їх на тих возах. З переду, заду і боків їхали козаки, стручаючи списами з дерев дощ листя, вбігаючи до лїса, де кіньскі копита кресали з сухого моху і галузий град коротких трісок, а прикраси убрань миготїли серед зелени, наче бігаючі по ній червоні плями.

З над возів, разом з туркотом кіл, що глухо і часто стукали до кориня дерев, підніс ся притишений гомін людских голосів. Чи притишував єго розказ проводиря або працював в тих численних грудях непевність і гроза сего лїса? Годї знати, але подобало се на грізне і тривожне муркотане зьвіря, який іде на жир і розглядає ся, чи не побачить срільця. Стрільцї тут укриваючі ся могли за кождим закрутом дороги, за кождою заслоною хащів, в кождій з численних тїний, котрі серед високих дерев стояли як чорні велитні, декуди пробиті золотими лучами сонця.

Лїс набирав щораз більшого і висшого підшитя листового, дорога з незначним склоном в діл ставала вогкою. Зникла з єї поверхні горбовата сїть кориня, а натомісць показали ся вижолобленя в ріжних напрямах пороблені водою, котрі мусїли весною розливати ся широко, а тепер не добре ще майовим теплом осушені, деиеде блищали в довгих бороздах і досить глубоких ровах.

Виразне було наближуване ся до низько положеного місця, мокрого, котре менше як инші сприяють рослинности, що вибуяла в гору, але за се з великою щедростию давала жите ростинам низшого росту. Дерева ставали рідші, тонші, покривлені, покриті суками, потягнені якоюсь чорною краскою, з обох сторін стрічали ся не як деинде прозорі хащі порозривані вломами, але непереривні і густі громади корчів і карловатих чи не дорослих дерев.

Передовий віз скрутив в бік і опускаючи широку дорогу виїхав на вузку греблю, укріплену з обох сторін глубокими ровами. В ровах стояла каламутна вода, подекуди заплїснїла. За ровами взносили ся стїни хащів, на горі стріпаті але на долині представляли тїсну поверхню, збиту густим листем і численними галузями.

Були се величезні ряди і товпи лїщини, малин, калини, малих верб вільшини і осик, дикого бозу, якихсь високих трав і розчіхраних пасожитів, котрі то всьо оплїтали вінцем, згущували і замотували, а тих всїх закрутів визирали на горі і на долині білі цьвіти дикого бозу, фіолєтові чаші косатня, жовті звізди водних ростин, що своєю мутною барвою показували, що наближає ся царство мертвих вод і грязкої топи. Сонце кидало на ті зелені і уклїтчані стїни позолоту, прикру і осліпляючу для ока, серед котрої вузка гребля нагадувала вужа, котрий вигрівав на сонци погорбленою і декуди блискучою шкірою.

Коли вози, що становили табор, виїхали на греблю, гамір замовк і чути було не туркіт але шум колес вже легко пересуваючих ся, деколи хлюпіт води під копитами коні, деколи на однім з возів пяний оклик, але короткий. З голов вояків не вийшов ще одур горівки з ранних годин випитої в дворі, але місце, в якім находили ся глухим і неспокійним, невиразним причутем позамикали ся їх уста а зате очи широко поотвирали ся. Начальник виїхав на чоло табору і чути було як з грізним провідником замінював слова погрози. Они відповідали:

— Инакше їхати не можна. Иншої дороги нема до них. Є якась инша... але ще гірша і... дальша.

до Риму до 50 послів. По торжествах відбули ті посли конференцию, на котрій обговорено біжучі справи, між иншими справу покінченя триполітаньскої війни. Загально висловлено переконане, що прийде до скорого заключеня мира. Президент міністрів Джіоліті відбуває що дня конференциї з росийским і австрийским амбасадором в Римі. Предметом тих конференций є правдоподібно справа заключеня мира.

Новинки.

Львів, 2 серпня 1912.

— **З зелізниці.** Ц. к. Дирекция зел. у Львові розписала оферту на обняте в акорд виладованя і заладованя вугля і дерева в огрівальни машин в Перемишли, в Ярославі, Загірю, Посаді хирівскій, в Самборі, як також в стациях в Раві рускій, Сокали, Дрогобичи в Сколім і т. п.

Оферти мають бути внесені до 30 серпня с р. Близші условя суть подані в інсератовім ділї Gazet-и Lwowsk-oї", а крім того уділить в тій справі інформаций відділ IV для справ возових і варстатів ц. к. Дирекциї зелізниць державних у Львові

— **Ліцитация.** Дня 2 серпня 1912 о годині 9 відбуде ся в магазинах товарових стациї в Стрию публична ліцитация невідобраних товарів, як: вина, розоліси, спіритус, лікери, машини до шитя, знаряди рільничі, кава, черевики, порожні бочки, олива, папер до пакованя і т. п. о скілько не будуть викуплені.

— **Маневри кінноти в Галичині.** З Відня доносять, що в серпни с. р. відбудуть ся у всхідній Галичині великі маневри кінноти, до котрих у войскових кругах привязують дуже велику вагу, бо буде се немов велика головна проба на випадок війни. В маневрах возьме також участь жандармерия.

— **Сегорічні великі маневри** осінні під проводом престолонаслідника Архікн. Франца Фердинанда відбудуть ся в днях 7—12 вересня в полудневій Угорщині, в околиці місцевин Бекес, Чаба, Сегедина і Темешвару. В маневрах возьмуть участь 4 корпуси армії, а іменно: 4 (Будапешт), 5 (Прешбург), 7 (Темешвар), 12 (Германштадт) і евентуально части 13 корпуса (Загреб). На поли маневрів збере ся загалом 120 баталїонів піхоти, 95 швадронів кінноти, 280 армат і 160 машинових карабінів, крім відділів пionірів, саперів і літаків.

— **Стріл до жінки** В Стрию повернув пяний обервахмайстер Єлень до дому і розпочав сварню з жінкою та грозив, що її застрілить; жінка утікла до сусіда, а тоді чоловік стрілив до неї шротовим набоєм. Тяжко ранену відвезено до шпиталю, де она бореся зі смертию, а чоловіка арештовано.

— **Тов. „Бурса ім. сьв. о. Николая"** в Перемишли прийме до „Ґімназияльного Інститута" 120—150 учеників. Ціна 30—50 К На II версї Інститута одержать питомці в числї около 50, вагіднійше поміщене за оплатою 50 К. На I поверсї і в партері буде заведений лад бурсацкий (спальнї і салї до науки спільно) і тут буде платити ся 30—40 К. Харч і опіка, особливо поміч в науцї для всіх однакі. З огляду на недостачу відповідних станций в Перемишлї має Виділ вже тепер значне число зголошень. Поданя треба вносити зараз, а найдальше до 20 серпня с. р. до Дирекциї ц. к. ґімназиї з рускою мовою викладною в Перемишлї Виділ.

† **Др. Едмунд Найсер,** один з найславнійших лікарів, професор віденьского университету, помер в віцї 60 літ. Покійний походив зі Щакової в Галичині, студиї покінчив у Відни і тут габілїтував ся 1888 р., потім покликано его на надворного лїкаря до Софії. В р. 1893 покликано его до Відня на медичний факультет. Уходив за найліпшого дияґностика у Відни, тож нераз покликувано его до Цісаря В р. 1899 оженив ся з співачкою Павльо Марк. Др. Найсер був хорий на рака в нирках. Мин. року піддав ся операциї, при чім витято єму хору нирку. По операциї полекшало єму, однак не на довго. Послїдної недїлї почав млїти, а оногди стан его погіршив ся так, що заки лікарі наспіли єму з помочию, помер майже нагло.

—. **Самоубийчий замах жандарма.** Оногди вечером почули перехожі при ул. Кадетскій, за ремізою електричного трамваю стони умираючого чоловіка. Завізваний поліциянт перешукав місце та знайшов в траві капраля жандармериї, що лежав без притомности в покрівавленім однострою, а побіч него шабля. До раненого завізвано ратункову стацию, яка ствердила в нещасливім рану в животі, котру він задав собі в самовбийчім намірі шаблею. Непритомного перевезено до шпиталю, де він прийшовши до себе, подав за причину розпучливого кроку брак гроший, які були єму потрібні на виїзд до Кракова, куди его перенесено зі Львова; лікарі твердять, що нещасного дасть ся утримати при житю.

— **Торжественне посьвячене читальнї „Просьвіти" в Угнові** відбуде ся ві второк, дня 12 серпня с. р. з отсею проґрамою: 1) Рано о год. 8 відправить ся велика співана Служба Божа при ласкавій співучасти співацкого кружка українських богословів зі Львова. — 2) О год. 10 довершить ся в читальни сам акт посьвяченя. По посьвяченю для членів читальнї комерс, О год. 3 по полудни загальні збори читальнї. О год. 7·30 концерт українських богословів. По концерті танцї за осібними запрошенями. — Дохід з концерту призначений на „Рідну Школу" і „Захоронку".

— **Філїя Руского товариства педаґоґічного в Заліщиках** розписує отсим конкурс на приняте: 1) до мужеской бурси 40 питомців за оплатою по 16 К, 2) до дївочої бурси 14 дївчат за оплатою по 20 кор. Поданя належить вносити найдальше до 15 серпня на адресу: Руска селяньска Бурса в Заліщиках. — Виділ.

— **Огні.** Дня 30 м. м. вибух в Козовій около полудня огонь, який внаслїдок сильного вітру перекинув ся на сусїдні улиці і знищив богато будинків. Згоріло 14 домів. Шкода значна, в части обезпечена. Причиною пожару була — як догадують ся — искра з машини зелїзничого поїзду, що їхав до Тернополя.

Другий пожар вибух зараз слїдуючого дня по полудни в Збаражи, де згоріли дві господарскі загороди. Цілому передмістю, де будинки покриті переважно соломою, грозила велика небезпечність, на щасте вітер дув в противну сторону. Огонь був, здає ся, підложений, на що вказує ся обставина, що перша почала горіти стайня, а господарів загороди не було навіть дома. Шкода була обезпечена.

— **З нагоди Евхаристийного Конґресу** відбуде ся у Відни дня 11-го вересня від години 9-ої рано до 2 ої по полудни в великій сали Leogesellschaft (Wien, I. Backerstrasse 8. I. Stock) IV. інтернаціональна конференция еміґрацийна. Тема нарад буде: Cосіб опіки над еміґрантами з сего і того боку Океану головно австрийскими. Не буде то нарада над загальним станом еміґрациї, але над практичними способами охорони, що для релїґійних, суспільних і добродійних потреб еміґрантів вже заряджені, або ще мають бути заряджені. Заступники поодиноких наций будуть мати короткі чвертьгодинні реферати і се буде підставою нарад і заряджень. Наради будуть ведені в німецкій мові. Конференцию уладжує Caritasverband f. d. kath. Deutschland з австрийским і німецким Тов. сьв. Рафаїла. Подаючи се до відома, прошу тих Вcч. Отців, що були на місиях в Німеччині або за водою, а будуть на Евхаристийнім з'їздї у Відни, щоби взяли участь 11-ого вересня на тій конференциї і своїми практичними вказівками помогли нашим еміґрантам.— За тов. сьв. Рафаїла: о. *Н. Будка.*

На великім, тяжкім кони, сам тяжкий і насуплений, повернув начальник вздовж табору, око его упало на сидячого серед вояків вязня. Завернув коня і коло сего воза почав їхати.

В тім стало ся щось так переразливого як грім, або нагла смерть. У стїнах, що взносили ся по обох боках греблї, залунав грім вистрілів і показали ся огнисті рої блискавиць. З поміж їдучих на чолї табору вояків кількох упало з коний, під иншими упали конї, на возах також тяжкі постати повалили ся випускаючи з рук оруже.

Засїдка; один з найстрашнїйших слїдів, що прислугував війнам зачепним.

На вузкій гребли повстав рух, повний заколоту і піднесла ся буря, повна крику.

Вояки віскакували з возів і без ладу рівнож і без ясної цїли стріляли в хащі. Перестрашені конї скручували вози, котрі стаючи півперек дороги або до половини висуваючи ся в рів, робили неможливим формоване ся вояків; жваві козаки, на своїх бистрих конях перескакували рови і хотїли вдирати ся в гущавину, котра становила опір і з якої що хвилини випадав рій стрілів новим громом і новими блискавками. Тїла людей досягнені ударами падали на розмоклу землю греблї, на колеса і береги возів, під копита диких коний, до води, наповняючої рови. Воздух наповнив ся бурею людских голосів і зьвірят і диму з пороху.

Серед пекольного такого крику і замішаня, начальник з великою розвагою, рухами і голосом хотїв влити в сю дивну борбу духа, порядку і єдности. Але его могучий голос, що викидав з широкої груди ряд слів, затоплював ся в крику, а уставляні ним ряди і відділи хитали ся і розсипували ся ражені і з переду і з заду, а зза обох стїн хащів, де укривав ся ворог. Настрашений его кінь був за великий і за тяжкий до безнастанного обертаня ся на вузкій гребли серед безладного натовпу людий і возів. Кілька разів его ноги всунули ся до рову; кілька разів станув дуба, перед нагло упавшим трупом кіньским або людским. По лици начальника лили ся струї поту, в очах сьвітила ся розпука, кулї як бренячі пчоли лїтали доокола его голови і рамен. Одна роздерла єму рукав мундура і мусїла зранити рамя, але він не чув сего анї не спостерігав, зі скоростию, на яку тілько позволяли численні перешкоди, гонив до горстки вояків, що плечима відвернула ся до поля борби і почала бічи до початку греблї. Забіг їй дорогу і голосом картав і благав, рухами шаблї заохочував наганяв, аж вернула, аби збільшити на гребли заколот тїл і гуку вистрілів, зверненого до укритого ворога.

Часть козаків під проводом сотника перескочивши рови, передерла ся через хащі і чути було там дикі крики, стріли, ломіт дерев під копитами коний, чи костий під кіньскими копитами.

Не тревало то всьо чверть години, а вже воду в ровах і траву над ровами тут і там закрасила кров.

Александер станув на вові, на якого дишли з викривленою шиєю мученика висів убитий кінь, затискав безборонні руки, коло якихсь предметів на возї і цілий похилений на перед зір широко отворених очий звертав до гремучих куль зза хащів. Могло здавати ся, що душа вийшла з него і була за тими хащами, межи тамтими яких кулї могли що хвилини принести єму смерть. Не було такої секунди, в котрій не міг би згинути і страшна думка! — згинути з рук тих, котрих любив. Чи думка ся переходила єму через голову, коло якої перелїтали огнисті кулї? Чи може не мав в голові жадної ясної думки, крім тої одної, що не є і не може бути там з ними? Сам нїколи не міг представити собі того що буде Але що хвилї зимний піт обливав єму чоло здержував віддих в ожиданю чогось невисказаного, непонятого... може виступленя їх зза тої стїни, котра заслонювала їх, може крил котрі би его до них перенесли, може смерти Нараз задрожав від стіп до голови і дрожачими устами закликав:

— Анолько!

(Дальше буде).

— **Катастрофа на Дніпрі.** В неділю, в затоці „Старик“ в Київі відбували ся перегони на човнах, впоряджені польским ґімнастичним товариством. Перегони, на які зібралось коло 100 душ публики, закінчились о 7-ій годині вечером. Частина публики вернулась в город, а частина, скориставшись гарною погодою і місячною ночию, порішила поїхати на човнах в гору по Дніпру до „Наталки“. Около 30 душ поїхало в нічну прогульку. На човнах сиділи досьвідчені спортсмени, але були й жінки та діти. Коли вертали назад, стрінули ся з пароходом. Від швидкого ходу вода пішла через борти і почала заливати човни. На моторовім човні, призначенім на 8 душ, сиділо 13 душ. Они кинулись на правий бік човна, і той, пройшовши трохи, перекинув ся та накрив пасажирів. Коли мотор відорвав ся від човна і пішов на дно, човен виплив на верх, а з ним п. Држевецкий, п. Анджеєвска і єї дочка. Анджеєвска сама доплила до берега, а дочку єї виратував Джевецкий, що сам держав ся за човен і держав єї. Всіж инші потонули. Инші човна поприходили на пристань, нічого не знаючи про нещастє. І тілько коло 2-ої години в ночи, коли повернув ся післаний на розвідки другий моторний човен, довідали ся про катастрофу. Головна причина нещастя та, що в човні сиділо оуже богато людий.

— **Відвідини престолонаслідника Архикнязя Франца Фердинанда в Японії.** З нагоди смерти японьского мікада пригадують часописи, що й наш наслідник престола відвідав був ще в 1893 році японьского цісаря і так то сам описує: „Цісар Мутсу Гіто приняв мене на сходах палати в одностро японьского маршалка, дуже подібним до француского однострою. Мяв на собі ленту ордера сьв. Стефана. Достойники, які товаришили цісаревн, були одягнені по части в парадні войскові однострої... Ми говорили при помочи перекладника, бо цісар не володів ніякою европейскою мовою. Довгими коридорями повів мене цісар до сьвітлиці принять, в якій ожидала нас цісарева Гаруко, дрібної і милої статі, одягнена, як і єї двірскі дами, в бездоганну тоалету париску... Цісарска пара засіла враз зі мною на середині салі.

Розмова тревала довший час. Цісар і єго жена випитували ся з великим занятєм про Відень. По якімсь часі війшли до сьвітлиці присутні в Токіо князі і княгині. При представленю княгинь я цілував їх дрібні ручки. Як здає ся, звичай сей не приняв ся ще в Японії, але пані притім мило усьміхали ся. Відтак мистець церемонії, Санномія запросив нас на сніданє. Я подав рамя цісаревій, що впрочім не було так легкою річию супротив ріжниці росту. Цісар провадив княжну Арісуґава. І так ми пішли довгим короводом просторими коридорями палати до їдальної сьвітлиці при звуках народного гимну. До стола засіло сорок осіб... Я сидів коло цісаревої, яка оживлено зі мною бесідувала. В розмові брав також участь й цісар, який пильно випитував ся про подробиці подорожи. Сніданє було уладжене дуже смачно, після француского кухні; вина були знамениті. Одинока хиба музика не дописувала. Натомість служба, називана тут „Муземес“, в чудних японьских костюмах. зручна і звинна, була без сумніву більше інтересуючою від европейскої. Ще одну річ приємно згадує ся: При столі заховано церемоніял австрийского двора. По сніданю відбуло ся „cercle“...

Телеґрами.

Відень 2 серпня. Ческий намістник кн Тун прибув вчера рано до Відня і перед полуднем зложив візиту міністрови внутрішних справ, а відтак нараджував ся з шефом президияльного бюра міністерского. По полудни виїхав кн. Тун до Кальтенляйтґебен, де відвідав президента міністрів ґр. Штірґка.

Відень 2 серпня. Вісти з Альбанії звучать дуже суперечно. Коли урядові депеші доносять, що Альбанці представили свої жаданя правительственній комісиї в Пристині і заявили, що на случай неувзгляднення тих жадань сейчас підуть на Скоплє — то приватні вісти доносять, що похід на Скоплє вже розпочав ся, а часть Альбанців є вже в самім місті. На кождий случай з вчерашних донесень виходить, що положенє заострило ся.

Льондон 2 серпня. „Times“ доносить, що між Сербією, Болгариєю і Грециєю прийшло до порозуміня в справах турецких.

Берлин 2 серпня. Населенє острова Скерия проголосило прилученє острова до Греції.

Надіслане.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8**·22, 8·35, **2·05** §), **2·45**, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, **2·27**, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05*), 6·28 †), 7·58*), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. *) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29** *), **2·42**, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10*), **1·30**, **2·00**§), 5·40, 7·25†), **8·25**, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50**§), **2·15**, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1·55**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слідуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1·36***), **2·00**, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29, 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в неділї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і неділю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22. 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10·15, 3·03.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 5/5 до 8/9: 1·26.

До Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 2·40.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відходить о годині 2 мін. 16 пополудни з перону 2, Нр. сходів II.

Поїзд особовий зі Львова до Красного відходить о годині 2 мін. 50 по полудни із заходного тору перону 4 Нр. сходів IV.

Поїзд особовий зі Львова до Станиславова відходить о годині 2 мін. 35 по полудни з перону 3 Нр. сходів III.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і корисної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

числа льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може переховати свое майно або важні документи. В сім напрямі зачинив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.